

Війна — варварство, коли нападають на мирного сусіда, але це освячений борг, коли захищають Батьківщину.

Гі де Мопассан

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 47-48 (14356-14357), 13 ЧЕРВНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Журналістика в воєнного часу

Шостого червня журналістська спільнота відзначала своє професійне свято. Вкотре — в час війни. Чи варто писати, як вона вплинула на нашу роботу? Вплинула. Як і на кожного українця, білоцерківця, які опинилися під прицілом осатанілих російських агресорів.

Коли не знаєш, якою буде наступна ніч, чи прокинешся завтра, які новини принесе новий день, чи попливе знову вулицями рідного міста траурна поховальна процесія з чиеюсь найкращою дитиною і буде тісно океану сліз, що б'ється в береги душі, газетні теми, які стають головними, дуже звучуються. Насамперед вони присвячені нашим героїчним захисникам, військовим волонтерам, допомозі силам оборони. В газетних публікаціях переважають тексти про намагання громади згуртуватися навколо підтримки війська, а також вимушеним переселенцям. На тлі воєнних дій стали ще більш актуальними питання захисту найбільш вразливих — дітей, стареньких, людей з інвалідністю. А ще, попри все, «Громадська думка» залишається вірною власним принципам — ми любимо своїх читачів і готові допомогти їм усім, чим зможемо.

Приємно, що у важкі часи на адресу місцевих журналістів пролунали добрі слова від представників влади: ми, власне, робимо одну справу — тримаємо довірений нам фронт роботи заради спокою, порядку, благополуччя й розвитку в рідній громаді.

Медійники Білої Церкви

У свою чергу, дякуємо всім вам, наші друзі-читачі, дописувачі, наші колеги і партнери. Що залишається поруч і намагається розуміти.

Дякуємо кожному воїну за можливість працювати. За те, що ми змогли у свій день обійнятися та привітати одне одного зі святом у вільній, найпрекраснішій на землі країні!

Вірно в перемогу! Наближаймо її разом!

«Громадськкодумківці»

Подякували за правдивість, відповідальність та сміливість

Напередодні Дня журналіста, яке, відповідно до Указу Президента України № 251/94 від 25 травня 1994 року, відзначається щорічно 6 червня, керівництво району провело зустріч із представниками засобів масової інформації Білоцерківщини.

На урочистості з нагоди свята були запрошені представники друкованих видань, радіо- та телеканалів з усіх громад району.

Голова Білоцерківської районної ради Василь Зеленський, голова військової (районної) адміністрації Геннадій Сиваненко вітали представників мас-медіа.

«Журналісти краще за всіх знають, що таке ціна слова й ціна часу. Правдива та виважена інформація, яку доносять українські ЗМІ, — це наша велика перевага в боротьбі з підступним і брехливим ворогом, — зазначив на початку зустрічі голова ради Василь Зеленський. — Журналісти сьогодні — це не лише воїни, які правдою вбивають російську пропаганду, ви є і волонтерами, і добровольцями, тому що робите все задля нашої Перемоги».

В залі відбулася невимувлена розмова. Не кожний день редактори регіональних видань мають змогу зустрітися, поспілкуватися, поставити запитання керівникам влади та й поділитися наболілим, порадити за колег. Медійники обговорили також нагальні питання, які турбують їх сьогодні найбільше. Редактори паперо-

вих періодичних видань зауважили, що зіштовхнулися з безгрошів'ям, конкурентними викликами, поліграфічними та поштовими визисками. І нині йдеться про виживання місцевих видань. Проте колективи, що залишилися, не опускають рук, прагнуть крокувати в ногу з часом. Зауважили, що саме в місцевих ЗМІ жителі громад доскіпливо шукають відповіді на найболючіші свої питання: щодо стану освіти, роботи в регіоні, соціального забезпечення, розвитку містечка чи села тощо.

Начальник інформаційно-аналітичного відділу, депутат районної ради Світлана Бойко зазначила, що журналісти є володарями слова, а воно — їхня головна зброя: «Ця професія — складна й небезпечна, вона заслуговує на повагу та визнання. Ми завжди — за відкрите й чесне спілкування з вами. Дякуємо за вашу правдивість, відповідальність та сміливість говорити все так, як є насправді». Зазначила, що навіть в умовах війни вона, як і раніше, ініціює такі зустрічі з журналістами району.

Наші колеги, представники мас-медіа Дмитро Загурський та Євген Костоков, зараз перебувають у зоні бойових дій. Вітаємо Вас, колеги, й щиро молимося за Вас.

Головні редактори Білоцерківського району були нагороджені спільними грамотами Білоцерківської РДА та районної ради за багаторічну сумлінну працю, активну журналістську позицію, особистий вагомий внесок у розвиток свободи слова та інформаційної сфери, об'єктивне висвітлення соціально-економічного, політичного і культурного життя Київщини, Білоцерківського району та з нагоди Дня журналіста.

Під час зустрічі керівництво району та представники ЗМІ обговорили питання взаємодії та комунікації. Зокрема, учасники заходу висловили своє бачення, як покращити роботу журналістів району та зробити ефективнішою співпрацю ЗМІ з органами влади. Учасники заходу зазначили, що зустріч була своєчасною та стала вагомим етапом у напрацюванні спільного алгоритму дій між Білоцерківською владою та журналістською спільнотою.

За інф. Білоцерківської районної ради

Обірвалося життя

Наш земляк **ГОМЕНЮК Сергій Миколайович** зовсім трошки не дожив до своїх 50-ти...

Воїн, захисник України, головний сержант-командир відділення інженерної техніки інженерної роти військової частини А 7040, він помер 6 червня, перебуваючи на лікуванні після отриманого бойового травмування.

Висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким у зв'язку з непоправною втратою.

Мовчання дзвіночків

В Міжнародний день невинних дітей, які стали жертвами агресії (4 червня), Білоцерківська громада вшанувала пам'ять маленьких українців, життя яких відібрали російські нелюди.

За станом на 26 травня цього року Офіс Генерального прокурора зафіксував 1960 випадків поранення та 630 фактів загибелі дітей через російську агресію в Україні.

Жителі громади, депутати міської ради, представники муніципалітету Білої Церкви та структурних підрозділів БМР прийшли до інсталяції, встановленої біля Київського обласного академічного музично-драматичного театру ім. П. Саксаганського, аби віддати данину пам'яті всім невинно убитим діткам, життя яких обірвала війна.

Частиною інсталяції було Дерево пам'яті з дзвіночками на жовто-блакитних стрічках. Кожен дзвіночок — це дитячий голос, що назавжди залишився в небі...

Білоцерківська міська територіальна громада

На знак вічної пам'яті присутні поклали до стенда квіти, м'які іграшки та запалили лампадки.

Пам'ять загиблих дітей учасники заходу вшанували хвилиною мовчання.

«Сьогодні наша громада вшановує дітей, які загинули від збройної агресії РФ. На превеликий жаль, це трапляється щодня. Ворог, вбиваючи дітей, вбиває наше майбутнє», — наголосив секретар міської ради Володимир Вовкотруб.

У храмах Білої Церкви цього дня відбулися панахиди.

За інф. bc-rada.gov.ua

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ, ЯКІ КУПУЮТЬ ГАЗЕТУ «ГРОМАДСЬКА ДУМКА» В КІОСКАХ МІСТА!

Просимо врахувати, що реалізація нашої газети в кіосках ТОВ «Київоблпреса» буде поновлена орієнтовно в липні, коли, відповідно, відновиться їхня робота.

З повагою — редакція газети

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ «ГРОМАДСЬКА ДУМКА» НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ 2025 РОКУ

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ: 44,00 грн — індекс 35027 — НА 3 МІСЯЦІ: 132,00 грн — індекс 35027 — НА 6 МІСЯЦІВ: 264,00 грн — індекс 35027

Вартість приймання передплати за 1 абонемент — 20 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

У пошуку шляхів економічного зростання

Нещодавно було підписано Меморандум про взаєморозуміння та співпрацю між Білоцерківською міською територіальною громадою й Товариством з обмеженою відповідальністю «Індустріальний парк «Терезине», йдеться в повідомленні пресслужби міської ради.

▼ Підписали документ директор ТОВ «Індустріальний парк «Терезине» Іван Кудлай та секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб.

▼ Меморандум сприятиме тому, щоб: були використані всі наявні можливості й ресурси сторін, аби налагодити ефективну комунікацію та співпрацю задля розвитку економіки й забезпечення життєдіяльності населення громади; створенні належних умови для залучення інвестицій та збільшення кількості реалізованих інвестиційних проєктів на території індустріального парку, в тому числі

за рахунок будівництва промислових об'єктів; зростала зайнятість населення, підвищувалися якість життя й добробут мешканців громади завдяки створенню нових робочих місць; збільшилися податкові надходження до місцевого бюджету.

▼ Тож сторони консолідуватимуть зусилля щодо розвитку інженерно-транспортної інфраструктури, благоустрою територій біля індустріального парку.

▼ Передбачається, що в рамках Меморандуму індустріальний парк залучатиме вітчизняних та іноземних учасників з метою реалізації нових інвестиційних проєктів на території громади, створення нових робочих місць, покращуватиме умови праці та підвищуватиме рівень заробітної плати, збільшуватиме податкові надходження до місцевого бюджету.

▼ Територіальна громада, у свою чергу, сприятиме індустріальному парку в облаштуванні об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури та розвитку благоустрою прилеглих територій. Створюватиме належні умови для залучення інвестицій та допомагатиме в реалізації нових інвестиційних проєктів і формуванні позитивного економічного та інвестиційного іміджу. Разом з тим місцева влада сприятиме у створенні справедливого та передбачуваного податкового середовища, зокрема працюватиме над наданням пільг по сплаті податків, передбачених чинним законодавством України, тощо.

Цікаве дозвілля

У Білоцерківській громаді із 3 червня розпочали роботу 5 літніх профільних таборів (спортивний, лідерський, еколого-природничий, технічний, творчий) із денним перебуванням дітей. Їх організовано для відпочинку 600 учнів за кошти місцевого бюджету.

Зокрема заплановано дозвілля для пільгових категорій дітей (діти-сироти; діти, позбавлені батьківського піклування; діти, батьки яких є учасниками АТО/ООС та бойових дій під час повномасштабного вторгнення російської федерації; діти з сімей загиблих (померлих) мешканців громади, які брали участь в бойових діях; діти поліцейських Національної поліції України, які перебувають у відрядженні в районах проведення активних бойових дій і беруть участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією проти України; діти, які опинилися в

складних життєвих обставинах; діти, які були переміщені з тимчасово окупованої території України; діти з інвалідністю; діти з багатодітних і малозабезпечених сімей), а також переможців обласних та всеукраїнських спортивних змагань, лідерів учнівського самоврядування.

Учні перебуватимуть у таборах до 20 червня (з понеділка по п'ятницю, з 9:00 до 15:00) й харчуватимуться там.

На кожную дитину тут чекають цікаві й потрібні справи, різноманітні конкурси, ігри, спортивні змагання, заняття гуртків, майстер-класи, екскурсії, розваги, естафети, а головне – спілкування з однолітками.

За інф. управління освіти і науки БМР

Їхні тихі голоси мають бути почуті

Білоцерківці в боротьбі за УНР

Нещодавно в місті відбулася знакова подія – за ініціативи кандидата історичних наук Сергія Бурлаки, підтримки управління культури і туризму міської ради, Центральної бібліотечної системи імені Петра Красножона учасники історичного клубу «Холодний Яр» на чолі з його президентом, українським громадським діячем, письменником, краєзнавцем, дослідником історії Визвольної боротьби українського народу першої половини ХХ століття Романом Ковалем провели творчу зустріч з білоцерківцями.

Розпочинаючи захід, присвячений нашим землякам, які боролися за Українську Народну Республіку сто років тому, Сергій Бурлака сказав: «У книгах Романа Ковалю борці, які віддали себе без останку за Україну, за її волю, оживають у нашій уяві і ніби звертаються до нас: «А ти чого вартий?» Невипадково в заплічниках сучасних бійців, які боронять нашу землю від тих же зайд-москалів, що й століття тому, є його книги... В Ковалевих публікаціях рідко зустрінеш слово «герой», майже немає знаків оклику. Але велич тих, кого він описує, від того не стає меншою. Їхні справи говорять самі за себе без зайвої патетики».

І протягом часу, відведеного на незвичайну лекцію пана Романа, присутні в залі цілком відчували ту силу, велич і героїзм наших призабутих або малознаних земляків, які, за словами дослідника, «найбільше репресовані нашою пам'яттю».

Та спершу про незвичайність зустрічі. Особливої зворушливості їй надала участь кобзаря, композитора, актора, учасника гурту «Хорей Козацька» **Святослава Силенка**. Завдяки пісням у його майстерному виконанні: «Про отамана Зеленого», «Обріс мохом сірий камінь», «Буде нам з тобою що згадати», «Сховалось сонце за горою», «Чи то грім гримить», розповідь Романа Ковалю сповнилася неповторної образності й глибини. Здавалось, ніби давно минулі події наблизилися неймовірно, так, наче це відбувається нині. Хоча вся теперішня війна дійсно стала продовженням великої битви українців за свою ідентичність.

«Біла Церква гримить, москалів блискавицями стріла...» Роман Коваль у продовження пісні розповів про бій за Білу Церкву 25 серпня 1919 року, в якому узяв участь отаман Зелений зі своїм військом. Вони поверталися з походу додома, коли до них звернулися запорожці Володимира Сальського: «Хлопці, допоможіть захистити Білу Церкву. Он більшовики вже з Миронівки пруть». Зелений погодився. І в тім бою запорожці й військо отамана отримали блискучу перемогу.

А потім був ще один щемливий та важливий для місцевих момент. Перед нами виступив **Ігор Гавришишин** – учасник сучасного етапу Визвольних змагань, капітан ЗСУ, командир роти 135-го батальйону 114-ї бригади, сформованої, як відомо, в Білій Церкві, козак історичного клубу «Холодний Яр». За словами Романа Ковалю, «Ігор завжди дбав про своїх козаків більше ніж за себе. Не кричав, не лаяв, не принижував. Був їм, як батько. Нагороджений відзнаками «За вірну службу», «За поранення», «Хрест хоробрих», «Хрест пошани», «Лицарський хрест», «Лицар Холодного Яру». Воював у Бахмуті, Кліщівці, Серебрянському лісі, Куп'янську, в Макіївці

Луганської області та на Запорізькому напрямку».

Вразили пріоритети Ігоря Гавришишина в роботі з підлеглими: «З кожним я постійно проводив індивідуальні розмови, іноді по кілька годин. Розпитував про родини, історію їхнього краю, запитував, чи знають імена вояків попередніх воєн з московією. Мені важливо було розуміти, чи готові вони воювати на передній лінії, наскільки були мотивованими. Адже, хай який фізично здоровий, навчений, озброєний вояк, без мотивації він не буде ефективним на полі бою. Мотивація дає можливість тамувати й переборювати страх. Складовою мотивації є зв'язок поколінь борців».

Войн стверджує – настала наша черга зберегти незалежність України для дітей та онуків: «Це, як

Святослав Силенко та Ігор Гавришишин

естафети, тільки командою в ній є вся нація, наша українська нація. Тому ми не маємо права програти в цьому змаганні».

Продовживши розповідь про білоцерківців, які воювали за вільну українську землю, Роман Коваль познайомив учасників зібрання з **Василем Савицьким**, козаком Окремого кінно-гірського гарматного дивізіону, який свою службу в рідному війську почав, коли йому йшов 14-й рік; іншими достойниками, які свого часу навчалися або мали намір навчатися в Українській господарській академії в Подєбрадах. Це були: **Іван Зваричук**, командир сотні, куреня, ад'ютант Генерального штабу Армії УНР; **Мирон Кириленко** й **Володимир Крушевський**, козаки Армії УНР; **Володимир Коваленко**, болбочанівець, комендант Павлограда й Павлоградського повіту; **Михайло Палій-Сидорянський**, полковник Армії УНР, командир Подільської групи УПА Другого зимового походу; **Іван Сергоський**, хорунжий Армії УНР, музикант, керівник

Сергій Бурлака та Роман Коваль

струнного оркестру при УГА в Подєбрадах; **Михайло Скрябин**, хорунжий Окремої кінної дивізії, співак; **Олександр Стовбуненко-Заїченко**, хорунжий, отаман, скульптор, учитель, сотник ОНО «Карпатська Січ» (1939); **Марія Стовбуненко-Заїченко**, дружина сотника, просвітянка, повстанка отаманів Овсія Гончара та Дмитра Соколовського, козачка полку Чорних запорожців, скульпторка, учителька; хорунжий **Володимир Яценко** та підполковник **Мусій Яценко**. Особливо безцінною була можливість побачити фото цих неймовірних людей.

«Ці хлопці були в десятках боїв за Україну, – наголосив Роман Коваль, – і вони не встигли залишити свій погляд, свою думку, розповідь про свою участь у боротьбі. Ви маєте почути тихі голоси цих козаків – незаслужено забутих і знеславлених нашим безпам'ятством».

Наприкінці зустрічі Роман Коваль розповів про бій на берегах Дністра сотні Івана Зварійчука в липні 1920 року, про те, як козак Демид ризикнув своїм життям, щоб врятувати життя невідомій людині – тільки на тій підставі, що вона була жінка...

Білоцерківці, яким пощастило відвідати цю зустріч, щиро дякували гостям за відкриття для себе цілої плеяди земляків, які свідомо, з прекрасними сподіваннями на велике майбутнє своєї України йшли її захищати. Вони боролися, здобували знання, вони вірили і вмирали за неї, тож гідні вдячної пам'яті, а їхній чин спонукає до безумовного продовження боротьби.

Підсумовуючи зустріч, Сергій Бурлака дуже влучно зауважив, що «Роман Коваль – це озброєна не шаблею, а пером людина, яка вже кілька десятиріч веде боротьбу за відновлення історичної справедливості щодо борців за волю України. Його тексти не тільки відтворюють хронологію подій, вони дають голос тим, хто не зміг розповісти про себе. Його твори водночас – і епітафія, і воскресіння, реквієм і заклик до боротьби. Роман Коваль пише не про смерть, а про любов – до України. Адже саме ця любов робила з простих селян войовничих отаманів, з учителів – полковників, з підлітків – героїв. Тож відкриваймо сторінки нашого минулого разом – щиро, глибоко, небанально».

Варто сказати, що міська Централізована бібліотечна система, яка охоплює 7 міських та 14 сільських бібліотек, закупила книги історичного клубу «Холодний Яр» на 4010 гривень. Чимало книг придбали і працівники Білоцерківського краєзнавчого музею.

Підготувала **Валентина ХРАБУСТ**
(за інф. історичного клубу «Холодний Яр»)

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народились у червні:
Л.О. Білоненко, О.Б. Коркач, С.О. Рогачкіна, К.В. Федоренко.
Ми щиро Вас поздоровляєм,
Добра Вам зичимо сповна.
Багато світлих днів бажаєм,
І довгі, довгі літа...

Секрет довголіття

Дуже поважну дату в своєму житті святкувала жителька нашої громади ЛІДІЯ ТИМОФІВНА КОСОГІНА – 31 травня вона відзначила свій 101-й рік народження. Привітав іменинницю і секретар міської ради Володимир Вовкотруб.

«Я ознайомився з Вашою біографією. Вам є чим пишатися – четверо внуків, сім правнуків, великий життєвий досвід, який є кому передавати. Бажаємо Вам ще довгих років життя і дочекатися закінчення війни! Мені відомо, що один Ваш правнук служить у Збройних силах України, нехай ангел-охоронець його береже!» – зазначив Володимир Григорович.

Ювілярці вручили квіти, матеріальну допомогу, вітальний адрес та солодкий подарунок.

Лідія Тимофіївна народилася 31 травня 1924 року в с. Андріївка Тамбовської області. Після закінчення школи вступила до Тамбовського торговельного технікуму. Потім працювала у сільській раді.

Під час Другої світової війни очолювала групу молоді на трудовому фронті.

У буремному 1943 році зустріла свою долю: вийшла заміж за військового штурмана Івана Михайловича Косогіна, з яким прожила щасливі 50 років.

Перемогу в Другій світовій війні зустріла з чоловіком у Білій Церкві.

Для рідних та близьких Лідія Тимофіївна – мужня, сильна та відповідальна людина, і ці риси вона передала своїм онукам. А секрет її довголіття у тому, що рідні та близькі завжди поруч.

Зауважимо, що в Білоцерківській громаді нині проживають троє 100-річних ювілярів, двоє – 101-річних та один – 102-річний.

За інф. офіційних джерел

Як уникнути теплового удару

Існують високі ризики перегріву та отримання теплового удару влітку – сонячне проміння дуже активне та небезпечне.

Тепловий удар – це стан організму, викликаний загальним його перегрівом під впливом надмірного підвищення навколишньої температури. Тепловий удар можна отримати без попадання прямих сонячних променів, його жертвами можуть стати люди будь-якого віку, найнебезпечніший такий стан для літніх людей та маленьких дітей. Додатковими факторами ризику стають ожиріння, діабет, серцево-судинні захворювання. Головні причини перегрівання – порушення терморегуляції (в разі фізичної перенапруги, зневоднення організму, порушення функції потових залоз).

Перші ознаки теплового удару: млявість, головний біль, запаморочення, потемніння в очах, зорові галюцинації, сильне потовиділення, почервоніння обличчя, біль або судороги в м'язах, підвищення температури тіла (39°C і вище), сонливість, нудота, блювота, частий і слабкий пульс, прискорене дихання. Якщо ж причини перегріву не були вчасно усунені, може бути тепловий удар, що супроводжується блідістю, посинінням шкірних покривів, шкіра при тепловому ударі холодна та вкрита потом, пульс нитковидний, спостерігається втрата свідомості.

Перша допомога при тепловому ударі:

● при перших ознаках потерпілого слід перевести (перенести) в тінь або у

прохолодне приміщення, покласти на спину, голові надати підвищене положення відносно тулуба, розстебнути або зняти одяг, який утруднює дихання;

● охолодити організм: прикласти холодні компреси на голову, чоло, шию, груди, можна обгорнути тіло мокрим простиралом;

● дати пити – краще прохолодну негазовану мінеральну воду (чи звичайну прохолодну, злегка підсолону);

● при запамороченні, втраті свідомості дати понюхати ватку, змочену нашатирним спиртом;

● якщо стан продовжує погіршуватися, негайно викликати швидку допомогу.

Для профілактики теплового удару в спеку потрібно носити одяг із натуральних тканин, бажано світлих кольорів, який не перешкоджає диханню шкіри і не призводить до надмірного перегрівання. Для захисту голови обов'язкові кепка чи панамка. Не перебувати на сонці у період найнебезпечнішої дії сонячних променів – з 11.00 до 17.00, захищати голову капелюхом та використовувати засоби захисту від сонця. Не вживати спиртні напої, в спеку їхня дія на організм посилюється в кілька разів, до того ж організм стає чутливішим до високої температури. Достатньо пити воду, варто їсти багаті рідиною фрукти. Приймати прохолодний душ, використовувати розпилювач води для обличчя, рук і декольте. При високій температурі повітря не бажано займатися активним спортом.

Бережіть своє здоров'я і життя!

Лариса ЛАЗАРЕНКО, лікар

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фрі; холодильник "Морозко 3м", новий, об'єм 30 дм³, ціни

договірні; віконні блоки, пофарбовані, заклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Погріб 2x3x2,5 м, окремих, у дворі по вул. О. Гончара, 8. Тел.: 096-95-444-69.

✓ Комплект постільної білизни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Швейну машинку ножну, з тумбочкою, електрична. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Масажне ліжко "Серагем", електрогрілку "Серагем" (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля "Жигулі". Тел.: 098-10-255-08.

У передчутті нових пригод та вражень

З приходом літа розпочалася оздоровча кампанія для дітей першочергових пільгових категорій Білоцерківської громади. Як повідомляють офіційні джерела, протягом літніх місяців 2025 року діти пільгових категорій зможуть поліпшити фізичне й ментальне здоров'я, відновити життєві сили на базі чудового закладу санаторного типу. В червні забезпечено путівками на відпочинок 120 дітей.

З напутніми словами до хлопчиків та дівчаток звернувся секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб, який особисто взяв участь у супроводі дітей на відпочинок. Він побажав гарно провести час, знайти нових друзів і повернутися додому з позитивними емоціями.

Під час перебування в таборі дітки матимуть цілодобове медичне обслуговування, доступ до інфраструктури, зможуть насолоджуватися мальовничими краєвидами в супроводі професійного педагогічного персоналу. Цьогоріч, відповідно до Програми

оздоровлення та відпочинку дітей Білоцерківської міської територіальної громади на 2024–2026 роки, згадану послугу отримають 300 наших маленьких земляків.

▲ Начальник 9-го відділу (оперативно-пошуку та партнерства у сфері інформаційних технологій) управління протидії кіберзлочинам у місті Києві капітан поліції Андрій Пархоменко роз'яснює, як працює ця шахрайська схема. Спочатку псевдопокупець запитує реквізити картки для оплати за ваш товар і називає час здійснення переказу або щось подібне. Потім напарник зловмисника

▲ Не виконуйте жодних операцій з «верифікації» карти.

▲ У разі сумнівів телефонуйте до банку за телефоном, вказаним на звороті картки, та уточніть інформацію.

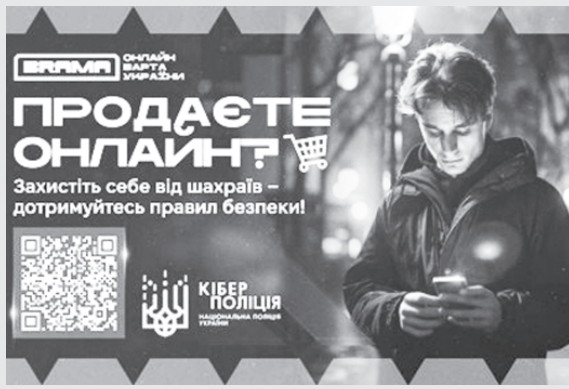
▲ Безпека збереження коштів та користування рахунками починається з Вас.

На замітку:

▲ Ваша безпека — ваші секрети. Не

Продаж товару в інтернеті

«Купив собі новий телефон, передерний виставив на продаж на одній із дощок оголошень. Мені телефонує покупець, просить реквізити для оплати та каже, що зробить повну оплату наперед, щоб уникнути комісії накладеного платежу при доставці Новою поштою. Одразу ж мені телефонує невідомий номер, представляється працівником банку і намагається вивідати у мене платіжну інформацію по моїй картці під приводом зарахування мені коштів від юридичної особи. Після чого з моєї картки списалися всі кошти.»

під виглядом працівника служби безпеки банку може зателефонувати вам і сказати, що для зарахування грошей необхідно вчинити якусь дію, наприклад, «активувати платіжну картку». Таким чином шахраї будуть намагатися вивідати у вас реквізити та інші дані по вашому рахунку.

Прислухайтесь до простих рекомендацій:

▲ Не повідомляйте стороннім особам інформацію про картку або дані, що можуть бути використані для підтвердження платежів.

розголошуйте дані!

▲ Служба банку не питає паролів та кодів!

▲ Телефонний «покупець»? Можливо, це шахрай!

▲ Ніколи не активуйте фейкові платежі!

▲ Шахраї працюють у парі — будьте наготові!

Якщо ви стали жертвою шахрайства, негайно зверніться до банку для блокування картки та подайте електронне звернення до кіберполіції за посиланням <https://ticket.cyberpolice.gov.ua>.

ПОБИЛИ ЗА ЗАУВАЖЕННЯ

За процесуального керівництва Білоцерківської окружної прокуратури скеровано до суду обвинувальний акт стосовно 27-річного чоловіка за фактом хуліганства, вчиненого групою осіб та особою, раніше судимого за хуліганство, пов'язаного з опором громадянам, які припиняли хуліганські дії (ч. 3 ст. 296 КК України), а також 28-річного чоловіка за фактами хуліганства, вчиненого групою осіб, пов'язаного з опором іншими громадянами, які припиняли хуліганські дії, та незаконного придбання і зберігання наркотичних засобів без мети збуту (ч. 3 ст. 296, ч. 1 ст. 309 КК України).

Подія сталася 4.04.2025 року в Білій Церкві. Потерпілий, проходячи повз дитячий майданчик, побачив компанію, яка розпивала алкогольні напої, та зробив їм зауваження. Замість вибачень, обвинувачені безпричинно почали наносити удари по тілу та голові місцевого жителя. Внаслідок неправомірних дій 57-річний чоловік отримав тілесні ушкодження.

Крім того, один із обвинувачених незаконно придбав речовину рослинного походження, яка є наркотичним засобом, обіг якого обмежено «канабісом», та незаконно зберігав за місцем свого проживання.

Санкція ч. 3 ст. 296 КК України передбачає покарання у виді позбавлення волі на строк від двох до п'яти років.

Досудове розслідування здійснювалось Білоцерківським РУП ГУНП у Київській області.

Білоцерківська окружна прокуратура

**ДОСВІДЧЕНИЙ НАРКОЛОГ-ПСИХІАТР
ЛІКУЄ НОВИМИ ЗАПАТЕНТОВАНИМИ
ТЕХНОЛОГІЯМИ:**

■ АЛКОГОЛЬНУ;
■ ТЮТЮНОВУ;
■ ІГРОВУ залежність;
■ ДЕПРЕСИВНІ СТАНИ.

Тел.: 096-615-09-11.

Самолікування шкодить Вашому здоров'ю!
Ліцензія № 603820 від 07.11.2011 р.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

**Монтаж —
один день.**

Гарантія — 15 років.

068-155-8-122

У вікно кімнати, що пропахла наскрізь ліками, надією і смертю, пробивалось сонце. Спiniaлося на стелі, в кутку, де побілку з'їдав хижий чорний грибок. Надя сиділа на стільці біля ліжка. Гладила його немолоду жилаву руку. Спостерігала, як по трубіці краплина за краплиною до вени біжать безнадійні ліки.

“Максимум тиждень лишився. До тьми він навряд чи прийде. При інсультах цінна кожна хвилина. Ви запізно звернулися”, – в голові крутилася фраза, яку напередодні сказав їй лікар. Як біжуча стрічка в новинах. Повільно: вгору-вниз, наче вони колись на “чортовому колесі”.

...Ціле літо під цвинтарним парканом Надя продавала квіти. З бабиного городу. Баба була престарілою Мавкою, котру любили і тюльпани, і нарциси, і півонії,

“Чортове колесо”

і ромашки, і волошки, і троянди. “Рука в мене легка,” – пояснювала баба свій квітникарський талант. А Надя часто думала, що якби насінини з цибулинами знали, для чого їх ростять, сиділи б у землі і не потикалися б на світ Божий. Їй шкода було квітів. Від моменту, як насіння потрапляло в землю. Бо його баба “хоронила” не на життя, а на смерть. Та ще й для мерців, яким і так нічого вже не треба. Надя не розуміла, нащо мертвим людям живі рослини...

Та щоранку в сезон цвітіння баба нарізала повні оберемки, набирала у відра води, і Надя сідала під парканом з пахучим крамом. Квіти для мерців давали їм змогу жити. Бо з бабиної пенсії вони б не втрафили.

Тієї весни до неї занадився один покупець. На вигляд років 50–55. Уже з видимою сивиною і важкими мішками під очима. Високий та імпозантний. Красивий, незважаючи на вік та горе, що вросло в нього на обличчі. Таким, думала Надя, міг бути її тато, котрого вона ніколи не бачила.

Той чоловік щодня купував великі букети. Не просив здачі та навіть не питав

ціни. Забирав оберемок, лишав гроші, завжди значно більше ніж треба, і йшов собі мовчки.

Одного разу, йдучи з цвинтаря, спитав: “Голодна?” І повів її обідати до ресторану. А звідти вже Надя повела його в парк: кататися на “чортовому колесі”.

Він вріс усім тілом у залізне крісло атракціону, заплющив очі й перехрестився: завжди боявся висоти. Надя ж, навпаки, відчула, як за спиною ростуть крила. “Хіба ми гірші за птахів?” – верещала на повен голос. Розправила руки, ловила всю красу міста над величним озером за тих кілька секунд, що колесо було на найвищій точці. “Лечу!!! І ти зможеш!!!” Підсунулась до нього. Взяла за долоні й розправила його руки ширш.

“Бачиш? Полетіли разом! Це ж круто!!!” За місяць вона перевезла свої нехитрі статки в його велику трикімнатну квартиру в центрі міста. Баба спинала: “Тільки через мій труп!”, та Надя оглухла й осліпла. “Я літати хочу, ба. А не квіти продавати!” Він вмиг помолодшав. Пофарбував сивину. Перестав ходити на цвинтар. І тепер оберемки квітів дарував Наді. Від нього відхрестилися друзі та син. Але хіба то біда? У нього ж була вона: Надя, що можна жити далі.

Надя тішилась, як дитина, котру завезли в Діснейленд і дозволили кататися на всіх атракціонах одразу. Але, виявилося, що з часом навіть американські гірки набридають. За трохи їй стало нудно. Він засинав, а вона тікала в гучне нічне життя. Навіть коли народилась Стася. Він не дорікнув жодного разу. Робив вигляд, що нічого не помічає. Курити хіба що став більше. Щоночі притискав до грудей маленьку доньку, годував сумішшю з пляшки і співав їй колискових. А по обіді, коли Надя після гулянок прокидалася, ніс каву в ліжко.

Одного разу Надя повернулася над ранок. Уже на сходовій клітці почула плач Стасі. Влетіла в квартиру. Він лежав на підлозі. Пляшка з сумішшю вчепилась випала з рук, і шматки скла плавали в білих калюжах. Мов човники. Стася в ліжечку верещала, аж захрипла.

Тремтячими руками Надя набрала “103”. Поки лікарі їхали, годувала дитину. І з нею на руках, похитуючись з боку в бік, на підлозі біля нього “пливла” серед скляних човників.

“Максимум тиждень лишився. До тьми він навряд чи прийде. При інсультах цінна кожна хвилина. Ви запізно звернулися”. Вгору-вниз по колу “чортове колесо” крутило лікарський вирок.

...За тиждень на бабиному городі Надя зрізала квіти. Всі, що зацвіли того ранку.

Христина КОЦІРА

Святителя Михаїла

15 червня

◆ Святий Михаїл був першим митрополитом Київським, першим предстоятелем православної церкви в Русі-Україні. Константинопольський патріарх Миколай Хризоверг разом із собором єпископів призначив і поставив «у Русь» митрополитом Михаїла. Життєписець характеризує його як розумну й освічену людину. Все життя він провів у чистоті та євангельському смиренні.

◆ Вся діяльність першого митрополита Київського Михаїла була схожою на апостольські труди. Він займався проповіддю Євангелія, відкривав по великих містах кафедри. Святитель Київської Русі перш за все охрестив усе князівське оточення: синів князя Володимира, князівську знать і військо.

«Того ж самого часу сам митрополит Михаїл, – писав святий Димитрій Ростовський у книзі «Літопис-Синопис», – охрестив наодинці в криниці або в джерелі всіх дванадцять синів Володимира, яких він мав від різних дружин. З того часу це джерело над Дніпром, де хрестилися сини Володимира, й понині називається Хрещатик».

◆ У трудах проповіді

Святого Євангелія святителю допомагав і сам князь Володимир. Саме він наказав усіх жителів Києва зібрати на березі Дніпра для святого хрещення, яке здійснив митрополит Михаїл із багатьма пресвітерами. Хрещенням Києва було покладено початок просвітленню Київської Русі світлом євангельської істини. У Києві святитель на честь свого небесного покровителя заклав монастир Св. Архистратига Божого Михаїла і при ньому церкву, тоді ще дерев'яну. На цьому святому місці монастир перетворився на великий Свято-Михайлівський Золотоверхий.

◆ Після хрещення Києва святий Михаїл благословив князя Володимира на спорудження першої кам'яної Десятинної церкви на честь Успіння Пресвятої Богородиці. Святитель не дожив до завершення її будівництва, але в цьому храмі зберігалися його мощі.

◆ На Київській митрополічій кафедрі святитель пробув недовго. Через чотири роки після офіційного хрещення Русі-України (992 р.) святитель спочив у Бозі. Дата кончини митрополита Михаїла викарбувана і на його

надгробку. Сказано, що він був покладений у Десятинній церкві. Але оскільки цей храм тоді ще не був закінчений, то деякі історики вважають, що спочатку його останки поклали в Михайлівській дерев'яній церкві, яка слугувала йому кафедрою, а вже потім перенесли до Десятинної церкви, що стала кафедрою київських митрополитів, наступників святого Михаїла. Князь Володимир дуже тужив за ревним архіпастирем землі Руської, адже митрополит був йому добрим порадиником у державницьких справах.

◆ Близько 1103-го мощі його з невідомих причин перенесли з Десятинної церкви до Антонієвих печер, а 1 жовтня 1730 року – до Успенського собору Києво-Печерської лаври.

◆ Пам'ять першого Київського і всієї Русі митрополита Михаїла церква вшановує також 30 вересня, у переддень свята Покрови Божої Матері.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Чим корисний натуральний квас

Для багатьох влітку найулюбленішим напоєм стає прохолодний квас. А якщо цей напій ще й до ма ш н ь о г о

приготування, то він чудово впливає на здоров'я.

Квас насичений волокнами, у середній порції напою їх міститься стільки ж, як у смузі з буряка. Ці волокна покращують травлення, знижують абсорбцію цукру та не дають токсинам потрапляти у кров. А ще вони запобігають появі відкладень холестерину.

Також цей напій чудово очищає печінку – виводить з неї токсини та жири. Квас багатий пробіотиками – корисні бактерії зміцнюють імунну систему.

Завдяки беталаїнам (пігменти, які забезпечують здоровий червоний відтінок крові) вимивається з крові кислотність та виробляються нові червоні кров'яні клітини, що зберігають лужний баланс.

Також квас містить магній, який відіграє важливу роль у роботі нирок, підшлункової залози та для здоров'я кісток. А високий вміст у напої антиоксидантів, що чинить протизапальну дію на організм, зменшує ризик розвитку онкозахворювань.

ТУШКОВАНА СВИНИНА В СМЕТАНІ З ГІРЧИЦЕЮ

1 кг свинини, нарізаної шматками для тушування, 2 цибулини, 3 морквини, 250 мл білого вина, 250 мл води, 2 ст. л. гірчиці (не гострої), 2 ст. л. борошна, олія, 30 г вершкового масла, 200 мл сметани або густих вершків, сіль, перець.

У сковороді обсмажте шматочки свинини на олії.

Тим часом почистіть моркву та наріжте її невеликими скибочками, цибулю подрібніть, все

разом обсмажте у посудині, де буде готуватися страва. Як тільки овочі почнуть підрум'янюватися, влийте воду, біле вино та додайте шматки свинини. Накрийте каструлю кришкою і готуйте 45 хвилин.

Вийміть м'ясо, додайте в каструлю масло та борошно, обсмажте одну хвилину, ретельно перемішуючи, тоді влийте густі вершки та гірчицю. Дайте соусу загустіти.

Додайте м'ясо, накрийте кришкою і протушуйте ще 5 хвилин.

СОКОВИТИЙ САЛАТ З ШИНКОЮ ТА КАПУСТОЮ

400 г білокачанної капусти, 300 г шинки, 230 г твердого сиру, 300 г моркви, 300 г консервованого горошку, майонез, сіль, перець.

Спочатку відваріть моркву. Тонко наріжте капусту. Шинку, моркву і сир наріжте невеликими кубиками.

Горох висипте у друшляк, щоб

вода стекла.

З'єднайте всі інгредієнти та додайте до них майонез. Ретельно перемішавши, посоліть та поперчіть за смаком.

Сайт
Shoptik
UA

П'ятниця, 13.06
ніч +14
день +18

Субота, 14.06
ніч +13
день +19

Неділя, 15.06
ніч +15
день +24

Понеділок, 16.06
ніч +14
день +26

Вівторок, 17.06
ніч +16
день +26

Середа, 18.06
ніч +16
день +26

Четвер, 19.06
ніч +16
день +27

Якщо знати "навіщо", то завжди знайдеться "як". (Дж. Белфор)

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШІЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.